

Hon satt på klippan av den öde stranden,
för henne ändlös oceanen låg. ---

Med noter.

Valla, Bhl.

VFF 1319 s. 835

Hon satt på klippan av den öde stranden
för henne ändlös Oceanen låg.

Det blida ögat skymde hon med handen
och oupphörligt emot väster såg. ---
Noter s. 835.

Valla, Bhl. *Klöverdal,*

VFF 1319 s. 836-841.

Hon satt på klippan vid den öde stranden
för henne ändlös oceanen låg.

Det blida ögat skymde hon med handen
och oypphörligt emot väster såg. ---

Åby, Smål.

VFF 2502 s. 1-3

Hon satt på klippan av den öde stranden,
för henne ändlös Oceanen låg.

Det blida ögat skymde hon med danden,
och oupphörligt hon mot östan såg ---

Ärtemark, Dls.

IFGH 1201 s. 8-19

Hon satt på klippan av den öde stranden
för henne ödsligt oceanen låg.
Sitt blonda huvud stödde hon i handen
och oavbrutet emot väster såg ---

Dalsland.

IFGH 1209 s. 33-39

Hon satt vid klippan av den öde stranden
och ögat vänt mot Oceanen blå.
Det blida ögat stödde hon mot handen
och oavbrutet emot västern såg.

Kinna, Vgl.

IFGH 3372 s. 14

Hon satt på klippan vid den öde stranden,
för henne ändlös oceanen låg.

Den trötta pannan stödde hon i handen
och oavbrutet emot väster såg ---

Köla, Värm,

IFGH 5830 s. 24-30

Hon satt på klippan av den öde stranden,
för henne ändlös oceanen låg.

Det blida ögat skymde hon med handen,
och oupphörligt emot väster såg.---

Stala, Bh1.

IFGH 5874 s. 38-43

Hon satt på klippan på den öde stranden,
för henne ändlös oceanen låg.

Den trötta pannan stödde hon mot handen
och oupphörligt emot västern såg ---
Med melodi.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 274-279